

ONLINE GITAARCONCERTEN

“MAAR JE WILDE TOCH ROCKGITARIST WORDEN?”

DOOR FRANK WIELERS

Tsja, dat komt ervan! Dat krijg je als je tijdens de Covid-Lockdown besluit om de gitaar, na meer dan 20 jaar weer eens te pakken. Meer tijd thuis en met de avondklok 's avonds geen verplichtingen meer.

Eldorado voor ons gitaarspelers, toch? Nou niet helemaal, laat ik dat toelichten. Ik heb de liefde voor de gitaar leren kennen in mijn jeugd. Waarom precies de gitaar kan ik niet meer terughalen, moet iets met het belang in een 70's band van de gitaar te maken hebben, je staat vooraan en kunt laten zien wat je in huis hebt, jij bepaalt voor een belangrijk deel het geluid, je steelt de show en krijgt de aandacht van de mooiste meiden...

Thuis stond de radio altijd aan, 's morgens voordat we naar school vertrokken had Felix Meurders ons al weer twee uur ingewijd in de betere muziek. Zo maakte ik kennis met de muziek van Peter Gabriel, Randy Newman, BB King, John Lee Hooker, Santana, Hendrix, Brood, Pink Floyd en vooral de Stones.

Na schooltijd snel terug naar huis en tijdens het huiswerk luisteren naar Alfred Lagarde's Betonuur met weer andere gitaarvirtuozen. Op zondag keken, mijn broers en ik, naar Rockpalast op WDR, waar we helden als Rory Gallagher en Leo Kottke mochten aanschouwen. Ik dacht dat ik de ins- en outs van de verschillende gitaristen waar ook ter wereld wel zo ongeveer kende en kon overzien.

Op een wat ik me herinner als een koude zondagmiddag, bleef de televisie staan op WDR. Ik meen dat Herman Brood met de geweldige gitarist Danny Lademacher hadden gespeeld, toen er een klassiek muziekprogramma volgde, een concert van Julian Bream. Ik bleef maar zitten kijken, ben niet meer opgestaan, 'the earth stood still' en kroop bijna in het toen nog kleine televisie-apparaat. Dit was iets heel anders, dit was meerdimensionaal, dit was kunst, buitenaards, dit konden al die rocksterren, hoezeer ik ze adoreerde, niet (dacht ik). De intensiteit, de eenheid die hij met zijn instrument vormde, de

Martin van Hees (NL)

snelheid, soepelheid en vaardigheid waarmee deze grootmeester de snaren beroerde, was voor mij 'umwerfend'.

Klassiek was niet iets waar je mee te koop liep bij je vrienden en vriendinnetjes, of op onze dieprode socialistische, hippe, moderne school. Dus had ik op mijn schoolboeken-pukkel ook de namen van Springsteen, Gallagher en de Stones staan. Maar iets in mij was wakker gemaakt, aangeraakt. Dit was gitaarspelen!

Zo ben ik begonnen met (zeuren om de aanschaf van een) gitaar. Die kwam er, gelukkig kon iemand mij in mijn omgeving mij de eerste akkoorden en progressies, songs leren. Ik nam les, vooral om de basis van gitaarspelen onder de duim te krijgen; noten lezen, akkoorden leren spelen, eerste nummertjes uitzoeken. Natuurlijk wilde ik echt nog steeds rockster worden!

Maar wist ook ik dat ik iets anders wilde. Na een

aantal jaren rock-/pop muziek gitaarles heb ik een gitaardocent gezocht, die mij in het klassieke werk kon inleiden. Gevonden, hoewel meer flamenco gericht, kreeg ik onder zijn begeleiding de eerste klassieke oefeningen en stukjes voorgeschoteld. Geweldig, wat een plezier, maar ook wat lastig om dat een beetje goed onder de knie te krijgen. Veel, heel veel oefenen, was geboden. Ik kreeg echter internationale banen en er kwam flinke gezinsuitbreiding, in de loop van de jaren. De gitaar moest toch maar wachten,....tot mijn pensioen.

Niet helemaal dus. Ik heb besloten om tijdens de Corona lockdown de gitaar weer op te pakken en een nieuwe docent bij ons in de buurt te zoeken. Die heb ik gevonden en we zijn alweer een tijdje bezig, o.a. via Zoom, en als het fysiek weer mag en kan om het geleerde goed op te halen en het foutief aangeleerde weer proberen af te leren. Heerlijke ervaring voor mij, ik kreeg het gevoel dat ik dit wel heel erg gemist had. Maar ik had meer gemist, ik miste nog steeds iets.

Ik wilde weten hoe dat eruit ziet als je intensief (klassiek) gitaar leert spelen. Wat zijn de verschillen in de gitaren, welk geluid zoek je, wat zijn de verschillende technieken die worden gebruikt door Segovia, Bream, Williams, maar ook Chet Atkins, Wes Montgomery, Al Dimeola, Harry Sacksioni en Django Reinhardt. In een half uur les per week moet je keuzes maken ten aanzien van wat je wilt oefenen, leren. Dit zou ik hoofdzakelijk zelf moeten gaan uitzoeken. Dat is voor de meesten, ook voor mij, teveel gevraagd, naast een werkzaam en familieleven.

Wat ik nog niet wist, mijn gitaardocente zit in de organisatie van het Gitaristen Podium. Vrijwel elke maand organiseren ze online gitaarconcerten met meer of minder bekende concertgitaristen, aanstormend talent, conservatorium-studenten en -docenten. Ze nodigde me uit om deze bij te gaan wonen. Ik heb me op de distributielijst laten zetten en sindsdien schakel ik elke maand, op zaterdagavond in, om weer een nieuw programma voorgeschoteld te krijgen. Binnenlandse en buitenlandse klassiek gitaristen.

Voor mij, als goedbedoelende en toegewijde amateurspeler, nog steeds bezig de gitaar beter te

Guo Zhi Tang (DE)

leren kennen is dit een geweldige ervaring gebleken. Elke concert bestaat doorgaans uit twee (vaak heel verschillende) klassiek gitaristen.

De opwinding die ik destijds voelde bij weer een aflevering van Rockpalast voel ik nu bij de online gitaarconcerten. Je ziet de performer vol in actie, in zijn/haar eigen gekozen, geliefde speelomgeving. Hij of zij geeft aan wat er gespeeld gaat worden, wie het stuk heeft geschreven, wat de tijd was waarin het is gemaakt, met welke techniek het stuk door hem of haar gespeeld wordt, waarom het stuk is uitgekozen, welke gitaar is gekozen. Je ziet de gitarist(e) zich voorbereiden en concentreren alvorens de vingers de snaren te laten beroeren. Je hoort en voelt het stuk groeien, de gitarist komt steeds meer in zijn gewenste flow, je ziet door het scherm bijna de vele studie-uren die er aan vooraf zijn gegaan. Je ziet de gitarist het stuk beëindigen en de bescheiden, maar trotse glimlach als we 'unmuten' en een luid applaus laten horen.

Na afloop van het concert is er gelegenheid om via de chat ook inderdaad live te chatten met de performer, vragen te stellen en dingen die je zijn opgevallen aan hem of haar voor te leggen. Soms over techniek, een bepaalde gitaar, een specifiek geluid, de gebruikte snaren, de uren oefenen, hoe jezelf fit te houden, hoe overbelasting te voorkomen, waar motivatie en inspiratie uit te halen. Een op en top leerervaring voor een gitaar-amateur als ik (en velen met mij.., denk ik).

Ik leer in deze anderhalf tot twee uur zoveel, waar we in de reguliere gitaarlessen misschien wel een half jaar voor zou moeten uittrekken. Deze spoedcursussen leiden alleen maar tot nog meer inspiratie. Ik kan klassiek gitaarconcerten zien, waar ik anders niet snel naar toe zou zijn gegaan, al was het alleen al omdat hier, in de Achterhoek, het aanbod daarvan heel minimaal is. Het is thuis, comfortabel in je eigen vertrouwde 'gitaar-omgeving', koffie of wijntje ernaast. Het voelt elke keer weer als een Masterclass. Of het concert nu door een grootmeester of door een student wordt gegeven, ik zie en hoor dingen, die me anders niet makkelijk zouden zijn opgevallen. Dat leidt tot een ongelooflijke dosis inspiratie ten aanzien van mijn eigen spel en oefeningen.

We, mijn gitaardocente en ik, bespreken vrijwel altijd

het meest recente concert/optreden. Ik wil leren begrijpen wat deze performers aan het doen zijn, wat hiervoor nodig is, hoe dat te leren. Het geeft zo ontzettend veel voldoening en motivatie om naast het zelf spelen en oefenen, steeds meer van de 'context' van het gitaarspelen, van de gekozen stukken, van de componisten, de technische details, de 'training', de toewijding, de liefde voor het instrument en het geluid in real-time te horen en te zien!

Ik heb het nooit tegen mijn gitaardocente aangehouden, maar ik denk, nee, weet zeker dat door het bijwonen van deze online-concerten (overigens voor een fractie van de prijs voor een 'regulier' concert in concertzaal) het (leren) gitaarspelen voor mij als (oudere) student een veel completere, misschien wel snellere, maar zeker leukere en voldoening gevende ervaring is. Ik zou het elke beginnende en ervaren gitaarstudent toewensen. Ik kijk in ieder geval alweer uit naar de volgende, deze maand!

Tekst: Frank Wielers

Volgende concerten:

13 november 2021

Martin van Hees (NL) & Guo Zhi Tang (DE)

WEBSITE: <https://martinvanhees.com>

11 december 2021

Petra Poláčková (CZ) & Maya Descheemaeker (BE)

Meer informatie en tickets:
www.gitaristenpodium.nl